Lucia merkir ljós

Orðið »lucia« kemur av latínska orðinum »lux«, sum merkir ljós. Lucia (283-304) var ein italsk halgikvinna, sum leið martýr-deyðan fyri meiri enn 1700 árum síðani, meðan Diocletianus keisari ráddi fyri borgum.

Snorri Brend

Halgidagur hennara er 13. desember - tað er: komandi mánadag - sum í gamla julianska kalendaranum var ársins stytsti dagur.

Siðurin við Lucia-gongd er nýggjur, og stavar frá 1928, har eitt svenskt blað kjósaði Stockholms Luciu. Í dag hevur hvør einasti svenski býur soleiðis sína egnu Luciu, sum verður funnin í eini kapping.

Við hesa kappingina er møguleiki at gerast svensk Lucia, sum hevur tvær merkingar: At ein sleppur í kortesju til Skansan í Stockholm, men eisini sleppur til Italien og Syrakus á Sicilien, haðani tann upprunaliga Lucia var ættað.

Lucia hevur kortini ikki nakað við jól at gera, sum ein eisini kann staðfesta í talinum av sangum í hesum sambandi. Sviar hinvegin hava eitt stórt tal av Lucia-sangum, meðan vit her á landi bert kenna til tann eina sangin, sum her verður prentaður í einari týðing:

Køvandi svørt er nátt
lurta, hoyr sangin
missir tú mál og mátt
ljóð sum av veingjum
tá inn um húsagátt
stígur á hesi nátt
Sankta Lusia, Sankta Lusia.

Náttin, hon líður kvirt
stilli um tún og garð
alt liggur deytt og myrkt
skuggar um djúpan dal
tá inn um dyrnar vár
stígur við ljós í hár
Sankta Lusia, Sankta Lusia.

Veturin langur er
fjalir øll somul
myrkri tá valdar her
ung og øll gomul
men til vár miðum stað
kemur hon ljós og glað
Sankta Lusia, Sankta Lusia.